

загубенъ, и че заслужилъ за вѣчнѣ смърть; той былъ увѣренъ че ще предстане прѣдъ сѣдилище-то на правосѣднаго Бога за грѣхове-тѣ си; обаче, като ся надѣялъ на ходатайство-то и искупуваніе-то Іисусъ Христово, той виждалъ че Богъ правосѣдный е и милостивъ Спаситель и вѣрувалъ че Христова-та кръвь ны очистува отъ всички-тѣ грѣхове, и като ся примирилъ съ Бога чрѣзъ Господа нашего Іисуса Христа, той ся радувалъ и ублажавалъ ся въ надеждѣ-тѣ на славѣ-тѣ Божіѣ.

Читателю! Всякой человекъ трѣбува да умре, а подиръ смърть-тѣ да ся яви на сѣдѣ; ще умрешъ и ты нѣкога. Часъ-тѣ на смърть-тѣ ти ся приближава. Може да бѣде той по близу отъ колкото ты мыслишь. Може да бѣде, че настоящій часъ ще е край на животъ-тѣ ти. Готовъ ли си ты да прѣдстанешъ на страшный-тѣ сѣдѣ и да дадешъ счетъ (сметкѣ) за работы-тѣ си? На що е основана надежда-та ти? На това ли вѣрно и за всяко прииманіе достойно слово, че Іисусъ Христосъ дойде въ мѣръ да спасе грѣшны-тѣ, отъ които пѣрвый си ты?

КОНЕЦЪ.